

Izrek

- 1) Člen 1 Tretje direktive Sveta 90/232/EGS z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, na podlagi katere obvezno zavarovanje civilne odgovornosti ne krije odgovornosti za telesne poškodbe posameznikom, ki potujejo v delu motornega vozila, ki ni bil zasnovan in izdelan s sedeži za potnike.
- 2) Člen 1 Tretje direktive 90/232/EGS izpolnjuje vse zahtevane pogoje za neposredni učinek in posledično podeljuje pravice, na katere se lahko posamezniki sklicujejo neposredno pred nacionalnimi sodišči. Vendar mora nacionalno sodišče preveriti, ali se zoper organ, kot je Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI), lahko sklicuje na to določbo.

(¹) UL C 315, 10.12.2005.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. aprila 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Zadeva C-381/05) (¹)

(Direktivi 84/450/EGS in 97/55/ES — Primerjalno oglaševanje — Določitev identitete konkurenta ali blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent — Blago ali storitve, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak namen — Navajanje navedb porekla)

(2007/C 96/17)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: De Landtsheer Emmanuel SA

Toženi stranki: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour d'appel de Bruxelles – Razlaga členov 2, točka 2a, in 3a(b) Direktive Sveta

84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o zavajajočem oglaševanju (UL L 250, str. 17), kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 o spremembi Direktive 84/450/EGS o zavajajočem oglaševanju, tako da vključuje primerjalno oglaševanje (UL L 290, str. 18) – Primerjalno oglaševanje – Določitev identitete konkurenta ali blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent – Uporaba izrazov, ki se sklicujejo na značilnosti penečih vin, zlasti šampanjca, za namene oglaševanja piva.

Izrek

- 1) Člen 2, točka 2a, Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 s področja zavajajočega oglaševanja in primerjalnega oglaševanja, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997, je treba razlagati tako, da se lahko za primerjalno oglaševanje v oglasu šteje sklicevanje na vrsto proizvoda in ne na podjetje ali določen proizvod, če je mogoče določiti identiteto tega podjetja ali proizvodov, ki jih ponuja, kot da se ta oglas nanje konkretno nanaša. Okoliščina, da se lahko določi identiteta več konkurentov oglaševalca ali blaga ali storitev, ki jih ponujajo, kot da se ta oglas nanje konkretno nanaša, ni pomembna za priznanje primerjalnega značaja oglaševanja.
- 2) Konkuriranje med oglaševalcem in podjetjem, katerega identiteto je mogoče ugotoviti na podlagi oglasa, ne more obstajati neodvisno od blaga ali storitev, ki jih ponuja podjetje.

Z namenom ugotovitve konkuriranja med oglaševalcem in podjetjem, katerega identiteto je mogoče ugotoviti na podlagi oglasa, je treba upoštevati:

- sedanje stanje na trgu in obstoječe navade potrošnikov ter možnosti za razvoj teh navad,
- del ozemlja Skupnosti, na katerem se oglasi objavijo, ne da bi izključili učinke, ki jih ima lahko razvoj navad potrošnikov, ugotovljenih v drugih državah članicah, na zadevni nacionalni trg, in
- posebne značilnosti proizvoda, ki ga želi oglaševalec promovirati, in podobo, ki mu jo želi dati.

Merila, s katerimi se lahko ugotovi konkuriranje v smislu člena 2, točka 2a, Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, in merila, s katerimi se lahko preveri, ali primerjava izpolnjuje pogoj, ki je določen v členu 3a(1)(b) te direktive, niso enaka.

- 3) Oglaševanje, ki se sklicuje na vrsto proizvodov, ne da bi določilo identiteto konkurenta ali blaga, ki ga ta ponuja, ni nedovoljeno glede na člen 3a(1) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55. Pogoje dovoljenosti takega oglaševanja je treba preučiti glede na druge določbe nacionalnega prava ali, če je to potrebno, prava Skupnosti, neodvisno od dejstva, da bi to lahko pomenilo manjše varstvo potrošnikov ali konkurenčnih podjetij.

- 4) Člen 3a(1)(f) Direktive 84/450, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/55, je treba razlagati tako, da ni nedovoljena vsaka prime-rjava, ki se v primeru proizvodov, ki nimajo navedbe porekla, nanaša na proizvode, ki imajo navedbo porekla.

(¹) UL C 10, 14.1.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 22. marca 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Raffaele Talotta proti državi Belgiji

(Zadeva C-383/05) (¹)

(Svoboda ustanavljanja — Člen 52 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 43 ES) — Davčni zavezanec nerezident, ki opravlja dejavnost kot samozaposlena oseba — Določitev najnižje davčne osnove le za davčne zavezance nerezidente — Utemeljitev z razlogi v splošnem interesu — Učinkovitost davčnega nadzora — Neobstoj)

(2007/C 96/18)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Raffaele Talotta

Tožena stranka: država Belgija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation de Belgique – Razlaga člena 43 Pogodbe ES – Nacionalna zakonodaja, ki omogoča uporabo najnižjih davčnih osnov samo za nerezidente

Izrek

Člen 52 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 43 ES) nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta, ki izhaja iz člena 342(2) zakonika o davku od dohodka iz leta 1992 in člena 182 kraljevega odloka z dne 27. avgusta 1993, ki izvaja zakonik o davku od dohodka iz leta 1992, ki določa najnižjo davčno osnovo le za davčne zavezance nerezidente.

(¹) UL C 10, 14.1.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. aprila 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulis tis Epikrateias – Grčija) – Georgios Alevizos proti Ypourgou Oikonomikon

(Zadeva C-392/05) (¹)

(Prosto gibanje delavcev — Direktiva 83/183/EGS — Člen 6 — Končni uvoz vozila za osebno uporabo s poreklom države članice v drugo državo članico — Uslužbenec oboroženih sil države članice, ki je bil službeno začasno razporejen v drugo državo članico — Pojem „običajnega prebivališča“)

(2007/C 96/19)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulis tis Epikrateias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georgios Alevizos

Tožena stranka: Ypourgou Oikonomikon

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Symvoulis tis Epikrateias – Razlaga člena 6 Direktive Sveta 83/183/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice (UL L 105, str. 64) – Obseg pojma „običajno prebivališče“ – Javni uslužbenec oboroženih sil države članice, ki je bil službeno začasno razporejen v tujino

Izrek

Trošarine, kakršna je ta, ki je sporna v postopku v glavni stvari, spadajo v področje uporabe člena 1(1) Direktive Sveta 83/183/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 89/604/EGS z dne 23. novembra 1989, če se izkaže – kar mora preizkusiti predložitevno sodišče –, da se ponavadi odmerijo pri končnem uvozu osebnega vozila iz druge države članice, ki ga opravi posameznik. Dodatna enkratna posebna pristojbina za registracijo, kakršna je ta, ki je sporna v postopku v glavni stvari, je prav tako zajeta v področju uporabe navedenega člena 1(1), če se izkaže – kar mora preizkusiti predložitevno sodišče –, da je povezana s samim dejanjem uvoza vozila.